

[Thoft]

ret går ind i de allerfleste af de punkter, som SF har krævet oplysning om i forbindelse med dette forslag.

Endelig kan jeg oplyse fru Birgith Mogens om, at det såmænd er sådan, at man kvartalsvis udgiver et tidsskrift, hvori man løbende holder den vesttyske befolkning orienteret om, hvad der foregår. Det tidsskrift hedder »Innere Sicherheit«, og det udgives 4 gange om året med et sideantal af 40-50.

Albrechtsen (VS):

Nu er det jo ikke VS, der har bedt om, at vi skal have efterretningstjenester her i landet. Jeg vil da heller ikke lægge skjul på, at for VS drejer arbejdet sig først og fremmest om at begrænse disse skumle foretagenders virksomhed mest muligt og at opnå så stor indsigt i deres virksomhed som overhovedet muligt.

Derfor vil jeg også sige til hr. Bernhard Baunsgaard, når han så ganske rigtigt udtaler, at politiets efterretningstjeneste er en uting, at der ikke i dette forslag er tilkendegivet nogen form for accept af hverken politiets efterretningstjeneste eller efterretningstjenester i almindelighed. Jeg vil gerne understrege meget klart, at hvis der er nogen, der vil forsøge at antyde, at der i forslagsteksten eller bemærkningerne skulle ligge en stillingtagen til, om vi skal have efterretningstjenester, så vil man ikke kunne finde belæg for det ved en gennemlæsning af forslaget.

Det, som VS selvfølgelig først og fremmest er opmærksom på, er spørgsmålet om, at disse tjenesters oplysninger kan misbruges politisk. Det kan de blive i det daglige, f.eks. som grundlag for at afvise folks optagelse i hjemmeværnet. Det kan de også blive i den helt store skala, og det er selvfølgelig det, vi er allermost bekymrede over. Jeg behøver vel ikke at erindre nogen om den oprørende sag om interneringen af de danske kommunister under besættelsen. Den internering kunne jo ikke have fundet sted uden på baggrund af de oplysninger, som den danske stat havde opsamlet med hensyn til, hvem der var kommunist og hvem der ikke var kommunist i dette land.

Nu kommer vi forhåbentlig aldrig i en situation, der svarer til den, vi stod i dengang, men det er dog et faktum, at NATO-planlæggerne i Wintex/Cimex-øvelserne bl.a.

beskæftiger sig med muligheden af at interessere mennesker fra f.eks. fredsbevægelserne og fagbevægelsen. Et ubestrideligt faktum. Godt nok har statsministeren og, så vidt jeg erindrer, også forsvarsministeren, som er til stede her i dag, gang på gang om end ikke benægtet, at det finder sted i disse øvelser, så dog påpeget, at disse øvelser beskæftiger sig med, hvad de betegner som hypotetiske forhold. Det er de jo uægtelig også, indtil de finder sted.

Det er på den baggrund klart, at det, vi først og fremmest interesserer os for, er registreringen ud fra det kriterium, der kan kaldes politiske aktiviteter, herunder personregistreringen ud fra politiske kriterier. Vi ved jo, at der formodentlig er omkring 85.000 mennesker tilbage i FETs registre, hvoraf formentlig op imod de 7 pct. eller 5.000-6.000 mennesker - så vidt jeg lige kan overskue det, jeg kender selvfølgelig ikke det præcise antal - må antages at være registreret ud fra stort set rent politiske kriterier.

Så er der 58.000 mennesker tilbage i PETs registre. Hvilke kriterier de er registreret efter, skal jeg ikke kunne sige. Vi kender f.eks. sager om hjemmeværnets nej til en 41-årig mand fra Svendborg, der søgte optagelse i hjemmeværnet, og tidligere f.eks. sagen fra 1984, hvor det var en anden, der blev nægtet optagelse i hjemmeværnet. Dengang sagde distriktschef i hjemmeværnet, men senere oberstløjtnant i FET Børge Jensen ifølge Ekstra Bladet 25. oktober 1984, at der bliver ikke optaget eller udelukket folk i hjemmeværnet på grund af politisk overbevisning, men retningslinjerne er, at man kun optager en mand i hjemmeværnet, hvis man helt og ubetinget tør stole på ham i enhver situation. Det er jo det samme som at indrømme, at der er tale om en rent politisk registrering.

Derfor vil jeg slutte med at vende tilbage til det, som hr. Bernhard Baunsgaard så korrekt var inde på, nemlig det, der blev skrevet i beretningen fra kommissionsdomstolen af 13. juni 1977, der lagde en tolkning ned over regeringserklæringen fra 1968, idet det sagdes, at handlinger, der efter almindelige erfaringsætninger må ventes at ville udarte til ulovligheder, herunder også pligtstridige tjenstlige forhold - altså i fremtiden - dem registrerer man efter.

Inger Stilling Pedersen (KrF):